fordring i saa Henseende. Det synes imidlertid, at de kvindelige Næringsdrivende ville holde sig tilbage (maaske af de af Frk. K. H. angivne Grunde), saa stor praktisk Betydning faar den Opfordring vist ikke.

Red.

Om Kvinders Udvandring til Amerika.

Frk. Lindbergs Opfordring til unge Lærerinder om at vandre ud er ikke fri for at være vildledende. For det første er der ikke to Millioner danske i Amerika. Tage vi Nordmænd og svenske med, naa vi kun op til 1,800,000 Skandinaver; dette er nu tilmed temmelig højt regnet, thi dette Tal indbefatter Børn fødte her i Landet af skandinaviske Forældre.*) Dernæst er Begrebet „privat Lærerinde" ukjendt her iblandt danske. De fleste sende deres Børn til „public school", hvor de undervises uden Betaling. Der findes enkelte danske Skoler knyttede til Kirkerne, thi nogle af vore Præster stræbe ligesom en Del norske at oprette Kirkeskoler for at holde Befolkningen sammen, bevare dem som danske, en Stat i Staten. Men var vi end talrige nok til at sætte igjennem, at dansk blev indført i de offentlige Skole, — Tyskerne have indført tysk enkelte Steder — er det dog et stort Spørgsmaal, om det vilde være rigtigt at isolere sig. Svenskerne her i Chicago have løst Spørgsmaalet saaledes, at de lade deres Børn gaa i en svensk Skole i den lange Sommerferie. Naar Amerika giver enhver, der har været her 5 Aar, og som ønsker det, Børneret, Ret til Selvstyre, kan det og forlange, at Indvandrere sørge for, at deres Børn lære at bruge de Rettigheder, der gives dem. I de amerikanske Skoler læres der en Del mere end hjemme; men Hovedforskjellen er dog, at de lære at benytte det læste. De lære at danne sig en Mening, at hævde den, det er morsomt

---

*) Dette Tal er omtrent saaledes fordelt: 900,000 svenske, 650,000 Nordmænd, 250,000 danske, det vil sige: 1 Svensker i Amerika mod 3 i Sverrig, 1 Nordmand mod 5 i Norge, 1 dansk mod 8 hjemme.